

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: PE-1T/40/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3621010120
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2024:3621010120.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudcom Mgr. Radoslavom Smatanom, PhD. v trestnej veci proti obžalovanej A. B. (predtým C.), pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Partizánskom dňa 13.03.2024, takto

rozhodol:

Obžalovaná

A. B. (D. C.), nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom mesto D., vydatá, zamestnaná,

sa podľa § 285 písm. f/ Trestného poriadku spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske pod č. k. Pv 155/19/3305-76 zo dňa 24.06.2021, doručenej tunajšiemu súdu dňa 24.06.2021 na skutkovom základe, že:

hoci jej zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojho syna D. E., nar. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2P/148/2015-237 zo dňa 02.08.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.09.2017 bola zaviazaná s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku prispievať na výživu syna D. E., nar. XX.XX.XXXX sumou 50 € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred poukazujúc výživné Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske, tejto povinnosti sa v Partizánskom a všade tam, kde sa zdržiavala úmyselne vyhýbala v dobe od 20.09.2017 do 31.03.2018, od 26.05.2018 do 27.08.2019 a od 21.10.2019 doposiaľ, s výnimkou mesiacov, za ktoré výživné zaplatila tým, že nemala vážny záujem o prácu, nakoľko v dobe od 12.09.2017 do 31.03.2018 pracovala u jedného zamestnávateľa na pracovný pomer, a hoci z výkonu tohto zamestnania a z nemocenských dávok, ktoré poberala počas práceneschopnosti mala dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, túto si pravidelne a v celom rozsahu neplnila, pričom tento pracovný pomer s ňou ukončil zamestnávateľ v skúšobnej dobe, dňa 27.04.2018 nastúpila na materskú dovolenku, dňa XX.XX.XXXX sa jej narodila dcéra A. C., pričom ešte v ten istý deň podpísala vyhlásenie o privolení na jej osvojenie a hoci v mesiacoch máj 2018 a jún 2018 poberala materské v dostatočnej výške na plnenie vyživovacej povinnosti, vyživovaciu povinnosť si neplnila, následne bola v období od 05.07.2018 do 06.08.2018 evidovaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, pričom z tejto evidencie bola vyradená z dôvodu nespolupráce, potom v období od 15.08.2018 do 31.10.2018 pracovala u jedného zamestnávateľa na základe pracovného pomeru a hoci z výkonu tohto zamestnania mala dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, vyživovaciu povinnosť zamestnávateľovi nenahlásila a ani si ju sama neplnila a tento pracovný pomer ukončil zamestnávateľ v skúšobnej dobe, potom v dobe od 01.11.2018 do 27.11.2018 nebola nikde zamestnaná, nevykonávala žiadnu podnikateľskú činnosť a nezaevidovala sa ani na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, od 28.11.2018 do 01.01.2019 pracovala u ďalšieho zamestnávateľa na základe dohody o pracovnej činnosti a hoci z výkonu tejto práce nemala dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, nepokúsila sa nájsť si iné vhodné zamestnanie ani prostredníctvom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, pričom táto dohoda bola ukončená zamestnávateľom, následne od 02.01.2019 do 27.01.2019 nebola nikde zamestnaná, nevykonávala žiadnu podnikateľskú činnosť a nezaevidovala sa

ani na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, od 28.01.2019 do 15.03.2019 pracovala u ďalšieho zamestnávateľa na základe pracovného pomeru a hoci z výkonu tohto zamestnania mala dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, vyživovaciu povinnosť zamestnávateľovi nenahlásila a ani si ju sama v mesiaci február 2019 neplnila, potom v dobe od 16.03.2019 do 24.03.2019 nebola nikde zamestnaná, nevykonávala žiadnu podnikateľskú činnosť a nezaevidovala sa ani na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, následne od 25.03.2019 do 11.04.2019 pracovala na základe pracovného pomeru u ďalšieho zamestnávateľa a hoci z výkonu tejto práce nemala dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, nepokúsila sa nájsť si iné vhodné zamestnanie ani prostredníctvom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny a tento pracovný pomer bol ukončený zamestnávateľom v skúšobnej dobe z dôvodu jej neospravedlnených absencií v zamestnaní, od 12.04.2019 do 27.08.2019 nebola nikde zamestnaná, nevykonávala žiadnu podnikateľskú činnosť a nezaevidovala sa ani na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, potom od 28.08.2019 do 20.10.2019 bola evidovaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, pričom z tejto evidencie bola vyradená z dôvodu vzniku pracovného pomeru, od 21.10.2019 do 06.04.2020 pracovala u ďalšieho zamestnávateľa na základe pracovného pomeru a hoci z výkonu tohto zamestnania mala dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, vyživovaciu povinnosť zamestnávateľovi nenahlásila a ani si ju sama pravidelne neplnila, pričom tento pracovný pomer bol ukončený zamestnávateľom z dôvodu jej neospravedlnených absencií, následne v dobe od 07.04.2020 do 17.08.2020 nebola nikde zamestnaná, nevykonávala žiadnu podnikateľskú činnosť a nezaevidovala sa ani na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, od 18.08.2020 do 04.11.2020 pracovala na základe pracovnej zmluvy u ďalšieho zamestnávateľa, zamestnávateľovi vyživovaciu povinnosť nenahlásila a tento pracovný pomer sama ukončila, následne od 05.11.2020 do 23.11.2020 nebola nikde zamestnaná, nevykonávala žiadnu podnikateľskú činnosť a nezaevidovala sa ani na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie a od 24.11.2020 pracuje na základe pracovného pomeru u ďalšieho zamestnávateľa, vyživovaciu povinnosť zamestnávateľovi nenahlásila a ani si ju sama pravidelne neplní, pričom na výživnom zaplatila Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske v mesiaci december 2017 sumu 50 €, v mesiaci apríl 2018 sumu 30 €, v mesiaci marec 2019 sumu 80 €, v mesiaci február 2020 sumu 230 €, v mesiaci marec 2020 sumu 80 €, v mesiaci november 2020 sumu 30 €, v mesiaci december 2020 sumu 30 €, v mesiaci január 2021 sumu 70 €, v mesiaci marec 2021 sumu 100 € a v mesiaci apríl 2021 sumu 140 €, čím zostala za obdobie od 20.09.2017 do 31.03.2018, od 26.05.2018 do 27.08.2019 a od 21.10.2019 doposiaľ, s výnimkou mesiacov, za ktoré výživné zaplatila na výživnom dlhovať Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske sumu vo výške 2.860 €,

ktorý bol právne posúdený ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona,

o s l o b o d z u j e,

pretože trestnosť činu z a n i k l a.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske podal dňa 24.06.2021 obžalobu na A. C. (v súčasnosti už B.) pod č.k. Pv 155/19/3305-76 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že hoci jej zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojho syna D. E., nar. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2P/148/2015-237 zo dňa 02.08.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.09.2017 bola zaviazaná s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku prispievať na výživu syna D. E., nar. XX.XX.XXXX sumou 50 € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred poukazujúc výživné Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske, tejto povinnosti sa v D. a všade tam, kde sa zdržiavala úmyselne vyhýbala v dobe od 20.09.2017 do 31.03.2018, od 26.05.2018 do 27.08.2019 a od 21.10.2019 doposiaľ, s výnimkou mesiacov, za ktoré výživné zaplatila tým, že nemala vážny záujem o prácu, nakoľko v dobe od 12.09.2017 do 31.03.2018 pracovala u jedného zamestnávateľa na pracovný pomer, a hoci z výkonu tohto zamestnania a z nemocenských dávok, ktoré poberala počas práceneschopnosti mala dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, túto si pravidelne a v celom rozsahu neplnila, pričom tento pracovný pomer s ňou ukončil zamestnávateľ v skúšobnej

dobe, dňa 27.04.2018 nastúpila na materskú dovolenku, dňa XX.XX.XXXX sa jej narodila dcéra A. C., pričom ešte v ten istý deň podpísala vyhlásenie o privolení na jej osvojenie a hoci v mesiacoch máj 2018 a jún 2018 poberala materské v dostatočnej výške na plnenie vyživovacej povinnosti, vyživovaciu povinnosť si neplnila, následne bola v období od 05.07.2018 do 06.08.2018 evidovaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, pričom z tejto evidencie bola vyradená z dôvodu nespôsobnosti, potom v období od 15.08.2018 do 31.10.2018 pracovala u jedného zamestnávateľa na základe pracovného pomeru a hoci z výkonu tohto zamestnania mala dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, vyživovaciu povinnosť zamestnávateľovi nenahlásila a ani si ju sama neplnila a tento pracovný pomer ukončil zamestnávateľ v skúšobnej dobe, potom v dobe od 01.11.2018 do 27.11.2018 nebola nikde zamestnaná, nevykonávala žiadnu podnikateľskú činnosť a nezaevidovala sa ani na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, od 28.11.2018 do 01.01.2019 pracovala u ďalšieho zamestnávateľa na základe dohody o pracovnej činnosti a hoci z výkonu tejto práce nemala dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, nepokúsila sa nájsť si iné vhodné zamestnanie ani prostredníctvom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, pričom táto dohoda bola ukončená zamestnávateľom, následne od 02.01.2019 do 27.01.2019 nebola nikde zamestnaná, nevykonávala žiadnu podnikateľskú činnosť a nezaevidovala sa ani na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, od 28.01.2019 do 15.03.2019 pracovala u ďalšieho zamestnávateľa na základe pracovného pomeru a hoci z výkonu tohto zamestnania mala dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, vyživovaciu povinnosť zamestnávateľovi nenahlásila a ani si ju sama v mesiaci február 2019 neplnila, potom v dobe od 16.03.2019 do 24.03.2019 nebola nikde zamestnaná, nevykonávala žiadnu podnikateľskú činnosť a nezaevidovala sa ani na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, následne od 25.03.2019 do 11.04.2019 pracovala na základe pracovného pomeru u ďalšieho zamestnávateľa a hoci z výkonu tejto práce nemala dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, nepokúsila sa nájsť si iné vhodné zamestnanie ani prostredníctvom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny a tento pracovný pomer bol ukončený zamestnávateľom v skúšobnej dobe z dôvodu jej neospravedlnených absencií v zamestnaní, od 12.04.2019 do 27.08.2019 nebola nikde zamestnaná, nevykonávala žiadnu podnikateľskú činnosť a nezaevidovala sa ani na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, potom od 28.08.2019 do 20.10.2019 bola evidovaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, pričom z tejto evidencie bola vyradená z dôvodu vzniku pracovného pomeru, od 21.10.2019 do 06.04.2020 pracovala u ďalšieho zamestnávateľa na základe pracovného pomeru a hoci z výkonu tohto zamestnania mala dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, vyživovaciu povinnosť zamestnávateľovi nenahlásila a ani si ju sama pravidelne neplnila, pričom tento pracovný pomer bol ukončený zamestnávateľom z dôvodu jej neospravedlnených absencií, následne v dobe od 07.04.2020 do 17.08.2020 nebola nikde zamestnaná, nevykonávala žiadnu podnikateľskú činnosť a nezaevidovala sa ani na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, od 18.08.2020 do 04.11.2020 pracovala na základe pracovnej zmluvy u ďalšieho zamestnávateľa, zamestnávateľovi vyživovaciu povinnosť nenahlásila a tento pracovný pomer sama ukončila, následne od 05.11.2020 do 23.11.2020 nebola nikde zamestnaná, nevykonávala žiadnu podnikateľskú činnosť a nezaevidovala sa ani na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie a od 24.11.2020 pracuje na základe pracovného pomeru u ďalšieho zamestnávateľa, vyživovaciu povinnosť zamestnávateľovi nenahlásila a ani si ju sama pravidelne neplní, pričom na výživnom zaplatila Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske v mesiaci december 2017 sumu 50 €, v mesiaci apríl 2018 sumu 30 €, v mesiaci marec 2019 sumu 80 €, v mesiaci február 2020 sumu 230 €, v mesiaci marec 2020 sumu 80 €, v mesiaci november 2020 sumu 30 €, v mesiaci december 2020 sumu 30 €, v mesiaci január 2021 sumu 70 €, v mesiaci marec 2021 sumu 100 € a v mesiaci apríl 2021 sumu 140 €, čím zostala za obdobie od 20.09.2017 do 31.03.2018, od 26.05.2018 do 27.08.2019 a od 21.10.2019 doposiaľ, s výnimkou mesiacov, za ktoré výživné zaplatila na výživnom dlhovať Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske sumu vo výške 1 210 €.

Okresný súd Partizánske pod č.k. 1T/40/2021-319 dňa 16.07.2021 vydal vo veci trestný rozkaz, ktorým obžalovanej podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého ju zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Proti trestnému rozkazu podala obžalovaná v zákonnej lehote odpor.

Súd vykonal hlavné pojednávania dňa 16.11.2022 a dňa 13.03.2024 v neprítomnosti obžalovanej, nakoľko boli splnené podmienky pre konanie hlavného pojednávania v jej neprítomnosti tak, ako to

predpokladá zákon v ustanovení § 252 ods. 2 Trestného poriadku (obžalovanej bola riadne doručená obžaloba spolu s výzvou, ako aj predvolania na termíny hlavného pojednávania uvedené vyššie), pričom táto súdu doručila písomný súhlas s konaním hlavného pojednávania dňa 16.11.2022 v jej neprítomnosti a hlavné pojednávanie dňa 13.03.2024 nežiadala odročiť, teda boli splnené podmienky uvedené v § 252 ods. 2 Trestného poriadku.

Súd na hlavných pojednávaniach dňa 16.11.2022, 28.06.2023 a 13.03.2024 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovanej, splnomocneného zástupcu oprávneného na plnenie ÚPSVaR Partizánske a oboznámil listinné dôkazy vzťahujúce sa ku skutku, rozhodnutia súdu o úprave vyživovacej povinnosti obžalovanej k maloleťmu, a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní dňa 28.06.2023 uviedla, že vie, čo je jej kladené za vinu, že si neplnila vyživovaciu povinnosť voči svojmu synovi D. E.. Rovnako si je vedomá toho, že jej bola rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2P/148/2015 zo dňa 02.08.2017 uložená vyživovacia povinnosť prispievať na svojho syna sumou 50 € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred poukazujúc výživné Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske. Snaží sa zmeniť svoj spôsob života. Chce si to dať všetko do poriadku.

Poverený zástupca oprávneného na plnenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske F. G. H. na hlavnom pojednávaní dňa 28.06.2023 uviedla, že nemá vedomosť o tom, že by maloleté dieťa trpelo núdzou. Momentálne je maloletý v náhradnej osobnej starostlivosti starej matky. Na hlavnom pojednávaní dňa 13.03.2024 uviedla, že obžalovaná už nemá žiadny dlh na výživnom, nakoľko v pondelok dňa 11.03.2024 bol dlh vyrovnaný, keďže prišla platba vo výške 109 €, prišlo to šekovou poukážkou a týmto to má celé vyrovnané, obžalovaná nemá žiadny dlh.

Z rozsudku Okresného súdu Partizánske, č.k. 2P/148/2015-237 zo dňa 02.08.2017, právoplatným dňa 20.09.2017 (č.l. 235-239) vyplýva, že súd s účinnosťou od právoplatnosti rozhodnutia maloletého D. E. zveril do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky (starej matky maloletého) a obžalovanej určil vyživovaciu povinnosť na maloletého vo výške 50 € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, poukazujúc výživné Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske, oddelenia ekonomiky zo dňa 07.03.2024 (č.l. 647) vyplýva, že obžalovanej bolo za obdobie od 20.09.2017 do 07.03.2024 predpísané na úhradu vyživovacej povinnosti na maloletého D. suma v celkovej výške 3868,33 €, pričom obžalovaná z toho uhradila sumu 3760 € a ku dňu 07.03.2024 mala dlh na výživnom voči Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske vo výške 108,33 €.

V spise sa nachádzajú aj správy zamestnávateľov obžalovanej o pracovných pomeroch za rozhodné obdobie, potvrdenia od Sociálnej poisťovne o prehľade zamestnávateľov a pracovných pomeroch obžalovanej, potvrdenia od Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske o evidenciách obžalovanej ako uchádzača o zamestnanie a potvrdenia o vyplácaných dávkach za rozhodné obdobie, správy ORPZ Partizánske ODI, správy Centrálného depozitára cenných papierov SR, lustrácie Úradu geodézie, kartografie a katastra SR, správy Okresného úradu Prievidza, odboru živnostenského podnikania.

Z vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v skutkovej vete tohoto rozsudku a vykazuje znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona, ďalej, že tohoto skutku sa dopustila obžalovaná, ktorá svojím konaním naplnila všetky zákonné znaky danej skutkovej podstaty po stránke subjektívnej i objektívnej, pretože sa najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýbala plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať svoje maloleté dieťa a čin spáchala závažnejším spôsobom konania, pretože ho páchala po dlhší čas. Zároveň však súd po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavných pojednávaniach v predmetnej trestnej veci dospel k záveru, že zanikla trestnosť činu obžalovanej pre tento skutok s poukazom na § 86 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona v zmysle ktorého trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu. Z vykonaného dokazovania, a to výpovede povereného zástupcu oprávneného na plnenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny F. G. H. vyplynulo, že obžalovaná si svoju vyživovaciu povinnosť voči

maloletému splnila v prebiehajúcom trestnom konaní v celom rozsahu, nezostal jej žiadny dlh, pričom z vykonaného dokazovania nevyplývala skutočnosť, že by neplnenie si vyživovacej povinnosti zo strany obžalovanej malo trvalo nepriaznivé následky na maloletého, resp., že by tento z tohto dôsledku trpel núdzou. Teda vzhľadom na okolnosť, že obžalovaná dlžné výživné dodatočne zaplatila a neplatenie výživného nemalo trvalo nepriaznivé následky na maloletého súd obžalovanú v zmysle § 285 písm. f/ Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby, pretože trestnosť činu zanikla.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).